

Libertas patriam reddens sibi, Paxque decora,
Ac tutus comitatur Honos. favet ore, ducisque
Mores miles habet, devotaque pectora morti
Vitam & pacatos promittunt civibus annos.
Curritur ad venientem, ampliarum strata
viarum

Effusa sub plebe latent, urbs tota figuram
Deponit veterem, vultusque imitatur amici
Hospitis; acclamant leti patresque tribusque:
Venisti, bone, spes sobolis votumque parentum,
Venisti tandem multum expectatus? egebat
Vindice te status hic, qui nec mutare, nec, hoste
Converso in pretium, per munera morte pianda
Subrueris misere, aut vano illaquearis honoris
Promissi specie, ut vel turpis transfuga fias,
Vel magis hoc noceas persona tectus amici;
Quale hominum semper parvum genus ille re-
demptor

Dedecorum notus nostra inter viscera querit,
Inque suos transfert nobis pereuntibus usus.
O qua terrarum nunctandem parte moratur,
Aut quos Simplicitas Germana aufugit ad Indos!
Iupiter (haud alio hac nam culpa reciditur un-
quam

Supplicio, quidvis temere indulgentibus illis
Quos